

I overensstemmelse med folketingets forretningsordens § 17, stk. 3, blev skrivelsen overgivet til udvalget for forretningsordenen, der samme dag afgav betænkning over sagen og enstemmigt indstillede, at folketinget gav sit samtykke til, at den af anklagemyndigheden mod folketingsmand Thorstein Petersen iværksatte kontraanke opretholdtes (B. sp. 5).

Ved sagens behandling i folketinget oplyste *Edel Saunte* som ordfører for udvalget til valgs prøvelse, at Thorstein Petersen selv i en skrivelse havde udtalt ønske om, at samtykket blev givet.

Folketinget tiltrådte enstemmigt udvalgets indstilling (F. sp. 291).

---

4. Folketingsbeslutning angående indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.

Betænkning og indstilling om folketingsmand *Thorstein Petersens* mandat afgivet $\frac{3}{7}$ (B. sp. 77). Anmeldt i folketinget $\frac{4}{7}$ (F. sp. 844). Eneste behandling $\frac{5}{7}$ (F. sp. 886).

Udvalgets indstilling havde følgende ordlyd:

„Thorstein Petersens mandat som medlem af folketinget bortfalder som følge af, at han har mistet sin valgbarhed“.

Som begrundelse herfor anføres i den enstemmige betænkning:

„Udvalget har i 3 møder, det ene sammen med udvalget for forretningsordenen, drøftet spørgsmålet om, hvorvidt Thorstein Petersen har mistet sin valgbarhed til folketinget, efter at han ved højesterets dom af 28. juni 1957 for overtrædelse af bankloven og aktieselskabsloven samt straffelovens §§ 296 og 302 er idømt straf af fængsel i 40 dage.

Udgangspunktet for drøftelsen og den foretagne indstilling har været bestemmelserne i grundlovens §§ 30 og 33, hvorefter valgbarhed fortabes, når den pågældende „er straffet for en handling, der i almindeligt omdømme gør ham uværdig til at være medlem af folketinget“, og hvorefter det er folketinget selv, der afgør, hvorvidt et medlem har mistet sin valgbarhed.

Siden grundlovens vedtagelse i 1953 har der ikke foreligget noget tilfælde, i hvilket folketinget har set sig nødsaget til at drøfte, om et medlem har mistet sin valgbarhed eller ej.

I de tidligere grundlove har lignende betingelser for valgbarhed været fastlagt, sidst i grundloven af 1915, hvorefter betingelserne for valgbarhed var de samme som for valget, således at en person, der ved dom var fundet skyldig i en i den offentlige mening van-